

MUZEJSKI VJESNIK

GLASILO MUZEJSKOG DRUŠTVA SJEVEROZAPADNE HRVATSKE

(Bjelovar, Čakovec, Čazma, Grabrovnica, Kalinovac, Koprivnica, Križevci, Kumrovec, Kutina, Sesvete, Trakošćan, Varaždin, Varaždinske Toplice, Veliki Tabor, Virje i Zelina)

TEHNIČKO UREDNIŠTVO

Stručni kolegij Gradskog muzeja Bjelovar

Glavni i odgovorni urednik: Goran Jakovljević

Tehnički urednik: Željko Vukčević

Uređivački kolegij: Goran Jakovljević (Bjelovar), Miroslav Klemm (Varaždin), Smiljka Marčec (Čakovec), Rastko Pražić (Kutina) i Antun Stišćak (Koprivnica)

Muzejski vjesnik izlazi jedanput godišnje. Rukopise ne honoriramo i ne vraćamo. Za sadržaj i lekturu tekstova odgovaraju autori.

Glasilo solidarno financiraju muzeji sjeverozapadne Hrvatske.

Nakladnik: Gradski muzej Bjelovar

Za nakladnika: Božidar Gerić

Tisak: COLORPRINT Bjelovar

Broj 13 - ožujak 1990.

God. XIII.

Naklada: 900 komada

Naslovna stranica: Keltski novac iz Ribnjačke kraj Bjelovara, 1. st. pr.n.e.

A-990/92

In memoriam Libuše Kašpar (1946-1989)

Na gradskom groblju Dubovac u Karlovcu, uz prisustvo velikog broja muzealaca i drugih građana, pokopana je 25. rujna 1989. godine **Libuše Kašpar**, naš istaknuti etnolog, muzealac, član Muzejskog društva sjeverozapadne Hrvatske i suradnik "Muzejskog vjesnika". Otišla je prerano, u naponu stvaralačke snage, kada je društvu najviše davala, a svojim najbližima bila najpotrebnija.

Libuše Kašpar rođena je u Zagrebu 28. travnja 1946. godine, osnovno i gimnazijsko obrazovanje stekla je u Karlovcu, dok je na zagrebačkom Filozofskom fakultetu diplomirala 1975. godine etnologiju i češki jezik. Na tom je fakultetu pred svoju preranu smrt dovršavala postdiplomski studij. Značajan dio svojeg stvaralačkog života provela je u Gradskom muzeju u Varaždinu (od 1977. do 1983), a potom u Karlovcu, gdje je stekla i zvanje višeg kustosa.

Bila je neumorni radnik i plodan pisac. Uz ostale muzealne aktivnosti, bila je autor čak 15 originalnih etnografskih izložbi (8 u Varaždinu i 7 u Karlovcu), koje su svojom kvalitetom i pripadajućim stručnim katalozima predstavljale prave kamene međaše u razvoju etnografije u sjeverozapadnoj Hrvatskoj i karlovačkom kraju. Njezin interes u istraživanju narodne baštine bio je vrlo širok, a osobito su poznati njezini radovi i izložbe o narodnom tekstilnom rukotvorstvu, o lončarstvu, pletarstvu, graditeljstvu i prehrani. Razmjenjivala je saznanja s mnogim stručnjacima iz naše zemlje (osobito iz Zagreba, Varaždina, Karlovca, Metlike, Ptuja, Kruševca, Ljubljane i drugih mjesta) i iz inozemstva (naročito iz Austrije, Čehoslovačke, Mađarske i SR Njemačke). Bila je organizator nekih zapaženih znanstvenih simpozija, a sudjelovala je na desetak takvih skupova u zemlji i inozemstvu. Pogotovo se istakla u organizaciji znanstvenih simpozija "Povijesne paralele

hrvatske i slovenske etnologije" u Karlovcu i Varaždinu. U svojem razmjerno kratkom muzealnom i znanstvenom djelovanju, objavila je više od 90 radova i članaka u dvadesetak novina i časopisa (osobito u "Varaždinskim vijestima", "Muzejskom vjesniku", "Vijestima muzealaca i konzervatora", "Etnološkoj tribini", "Podravskom zborniku", "Zborniku Gradskog muzeja Karlovac", "Zborniku Gradskog muzeja Varaždin" i drugima).

Libuše Kašpar bila je i vrlo aktivan društveni radnik, prvenstveno na području muzeologije i etnologije. To se naročito odnosi na njezin izuzetan doprinos u djelovanju Hrvatskog etnološkog društva (bila je tu i član Izvršnog odbora), zatim Savezu etnoloških društava Jugoslavije, Muzejskom društvu sjeverozapadne Hrvatske i drugdje. Stručni, znanstveni i društveni rad Libuše Kašpar bio je vrlo obiman i značajan, pa će ga bez sumnje biti nužno temeljito istražiti i valorizirati, te iz njega crpiti nova saznanja i ideje.

Libuše Kašpar za sve, a pogotovo za najbliže, otišla je očito prerano. Jer, u pripremi je imala još toliko planova, željela je učiniti još toliko mnogo: završiti magisterij i prijaviti doktorat, završiti nekoliko projekata izložbi (npr. etnološke fotografije), knjigu o hrvatskim licitarima, etnološku monografiju o Vukmaniću i toliko drugog. Neumitna smrt prekinula ju je upravo u trenutku odlaska na Kongres folklorista Jugoslavije u Soko-banju, kamo je umjesto agilne Libuše stigao telegram s tužnim sadržajem.